

[Aksel Larsen.]

Landbruget havde faaet den Krisehjælp, der kunde tilkomme det, og det maatte ikke vente, at man yderligere vilde gribe ind.

Der var mange, som dengang sagde, at det Program, hvis det var et Program, ikke kunde holdes, og for saa vidt kan man konstatere nu, at eftersom Regeringen kommer med Kriselov for Landbruget, erkender den, at Statsministerens Opfattelse i Oktober var forkert. Nu kan det ikke nytte at hovere over det; men man maa have Lov til at konstatere Kendsgerningen og saa i øvrigt sige: det vilde være gavnligt, hvis Landets Regering i højere Grad var i Stand til at have Overblik over Situationen, vide noget om, hvor Udviklingen gaar hen, og lægge en Politik paa langt Sigt til Rette. Det tyder nemlig ikke paa, at den har dette Overblik, eller at den arbejder i Dag paa længere Sigt.

Regeringen kommer nu i Anledning af den daarlige Høst og en Række andre Ting med et Lovforslag, der betyder en Ændring af Loven i Fjor om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld. Man maa da have Lov til at sige til sig selv, at Regeringen ogsaa paa dette Punkt ikke synes at have bemærket, at Flertallet i Landstinget er skiftet i September Maaned. Sagen er nemlig den: Loven af 9. April i Fjor blev ganske øjensynligt til som et Kompromis mellem Regeringen og de Partier, der havde Flertallet i Landstinget. Det var den Opfattelse, man maatte faa af Debatten om Loven og Behandlingen af den.

Nu kommer man ikke og foreslaar Loven ændret i principiel Henseende, men man kommer med visse Ændringsforslag til Loven. Dette, at man ikke vil have mere gennemgribende Foranstaltninger gennemført nu, kan selvfølgelig ikke faa os til at afvise det her foreliggende Lovforslag, som vi kan give vor Tilslutning for de allerfleste Bestemmers Vedkommende, men vi kan i hvert Fald ikke undlade at udtrykke vor Betænkelse ved, at man ikke vil have gennemført andre Foranstaltninger.

Det er muligt, at dette Lovforslag til Dels er paavirket af det tidligere af Det frie Folkeparti fremsatte; jeg ved det naturligvis ikke, men naar jeg tænker paa de mange Tilfælde af lignende Art, vort Parti har været ude for, vil jeg ikke anse det for usandsynligt. Naa, i det Omfang, der er gode Ting i Det frie Folkepartis Lovforslag — og det er der; der er en hel Række af disse Ændringsforslag til Loven af 9. April 1936,

som vi kan stemme for —, er det naturligvis udmærket, at Regeringen har taget Hensyn til det, da den udarbejdede sit Lovforslag.

Men der er noget i Regeringens Forslag, som i særlig Grad opvækker vor Betænkelse. Det er Afsnittet om Rentetilskud. Hvis det i denne eller en lignende Skikkelse kommer frem til endelig Afstemning her i Tinget, vil vi ganske vist stemme for det, men, hvis jeg maa bruge det maaske lidt poetiske Udtryk: vi vil gøre det med tungt Hjerte, fordi det er at gaa den gale Vej. Det er allerede sagt af andre Talere, men jeg kan godt gentage det: det er intet Rentetilskud, det er en Rentestabilisering. Man hjælper Landbrugerne til at betale deres Termisydelsler, og derved forlænger man i Virkeligheden Pinen, om end man maaske giver en beskedent Morfinindsprøjtning i denne Vinter.

Vi kan ikke stemme imod det, for vi kan ikke have noget imod selv den ringeste Lettelse i det arbejdende Landbrugs øjeblikkelige, meget vanskelige Kaar, og vi er ogsaa fuldkommen klar over, at selv om Masser af Landbrugere er principielle Modstandere af dette, fordi de ønsker Gælden nedskrevet og Renten nedsat, vil de naturligvis alligevel, hvis de kan komme i Betragtning efter Loven, tage imod det Rentetilskud, der kan tilkomme dem; det letter Situationen i Øjeblikket, om end kun lidt. Men det er en forkert Vej at betræde, og det er navnlig en forkert Vej at betræde for den Regering, der dog tidligere paa sin Fane skrev, at Renten skulde nedsættes.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh har herfra beklaget sig over, at Forslaget af 1934 ikke blev gennemført; han mente, at det havde været noget helt andet. Jeg skal indskrænke mig til at sige til det ærede Medlem, at hvis det ærede Medlem synes, at dette Forslag var saa godt, saa har det ærede Medlems Parti sammen med Socialdemokratiet nu Flertallet i Folketinget og Landstinget, og de kan altsaa sørge for, at dette eller et lignende Forslag bliver gennemført. Men jeg vil gerne have Lov til at spørge det ærede Medlem, som naturligvis er langt bedre inde i disse Sager, end jeg er eller kan være, om det ikke var det samme Forslag, hvorom der opnaaedes Enighed i Folketingsudvalget mellem de 4 store Partier, men som derpaa alligevel ikke blev gennemført, fordi Bankerne nægtede at være med. Hvad end Grunden er: Hvis man synes, der var noget godt i det, skulde man tage det op til Behandling nu igen og ikke nøjes med at komme med